

**ASOCIAȚIA
“CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU SECURITATE RUTIERĂ”**

Nr. 163
București, 02.09.2009

Către,

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII

**Doamnei ministru,
prof. univ. dr. ECATERINA ANDRONESCU**

Având în vedere faptul că siguranța rutieră trebuie tratată ca o problemă integrată de securitate socială, că ea nu trebuie lăsată doar în grija poliției sau a părinților care, în lipsa cadrului instituționalizat al școlii, al dezinteresului manifestat de instituțiile guvernamentale cu atribuții în formarea, educarea și protecția minorilor, găsesc numai paleative în loc să ia cele mai eficiente măsuri în stoparea acestui flagel, care este accidentul de circulație produs și datorită ignoranței celor care, deși au obligația morală și legală să-i educe în cunoașterea pericolelor la care se expun atunci când nu respectă normele rutiere, nu consideră oportună, ca să folosim un eufemism, această activitate.

Iată de ce considerăm că situația nu poate fi ameliorată decât prin efortul comun al tuturor autorităților cu atribuții în domeniu, susținute de comunitățile locale, de reprezentanți ai organismelor guvernamentale și neguvernamentale.

Retorica folosită nu este întâmplătoare. Am folosit-o pentru a ne putea face mai bine înțelegși în onestitatea și buna credință a diligențelor noastre.

Luând la cunoștință despre prevederile Proiectului „CODUL EDUCAȚIEI”, supus dezbaterii publice, Asociația „Consiliul Național pentru Securitate Rutieră” își manifestă îngrijorarea și indignarea față de persistența unor grave omisiuni din partea colectivului care l-a elaborat și care înseamnă nu numai eludarea unor legi aflate în vigoare, dar și lipsă de interes față de protecția, viitorul și starea de sănătate a elevilor.

Concret, este vorba despre faptul că în conformitate cu **Art. 124, Art. 128, Art. 129, Art. 130 și Art. 136, lit. h, din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.195/2002** privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare: modificată și completată prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.63/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.792/20.09.2006**; aprobată prin **Legea nr.6/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.30/17.01.2007**;

modificată și completată prin **Ordonanța Guvernului nr.69/28.06.2007**, cu **Art. 224 din Hotărârea Guvernului nr.1391/2006**, pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, *publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.876/2006*, modificată prin *Hotărârea Guvernului nr. 56/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.64/2007*, **Ministerului Educației, Cercetării și Inovării îi revin responsabilități concrete în organizarea și desfășurarea, prin programa școlară, a educației rutiere a elevilor.**
(ANEXA 1)

Raportându-ne la termenul care a trecut de la obligația implementării acestor prevederi legale, ne punem fireasca întrebare: oare câți copii mai trebuie să moară, câți să mai sufere pe patul spitalelor sau să rămână mutilați sufletește și fizic până când se va înțelege, de către cei care au obligația să-i protejeze, să-i ferească de implicarea lor în accidente, să-și faca datoria legală, dar și morală, de a-i învăța cum să circule corect pe drumul public ?

Cu atât mai mult se impune această întrebare, cu cât în țări precum Austria, Franța, Norvegia, Slovacia, Finlanda și alte state din spațiul UE, educația rutieră în școli este o activitate susținută de guvernele acestora prin legi care sunt respectate, prin activități concrete săptămânale, înțelegându-se în felul acesta rolul pe care-l are cunoașterea regulilor de circulație în prevenirea evenimentelor rutiere cu minori, dar și faptul ca în felul acesta, banii care s-ar cheltui pentru spitalizarea lor, pot fi folosiți mult mai bine în alte scopuri.

Fără a deveni patetici, dorim să vă informăm, doamna ministru, că din anul 2000 și până la 31 iunie a.c. datorită nesupravegherii minorilor, grupa de vârstă 0 – 6 ani, imprudenței minorilor 7 – 14 ani și imprudenței adolescenților 15 – 18 ani, au avut loc **4121** accidente, soldate cu decesul a **707** copii și rănirea gravă a altor **3471**. (detalii în **Anexa 2**).

Extrapolând, trebuie să adăugăm și faptul că în baza statisticilor date publicității, datorită traversărilor neregulate ale pietonilor, în perioada de referință au avut loc **15.811** evenimente rutiere, în urma cărora și-au pierdut viața **4626** de persoane, iar altele **11.264** au fost rănite grav. Dintre aceștia, majoritatea erau tineri și bătrâni. Și de aici, se poate observa că în lipsa elementelor cunoaștințe și deprinderi privind circulația pe drumul public, pe care aceștia trebuiau să le dobândească în primii pași ai formării lor, încă din clasele primare, devin, în timp, victime sigure ale ignoranței celor care aveau obligația să-i învețe că prin cunoaștere, te poți proteja de implicarea în nedorite de nimeni accidente rutiere.

Departate de noi gândul de a face cuiva proces de intenție, ne exprimăm indignarea față de cinismul de care se dă dovadă în Proiectul “Codului Educației”, când în **Art. 50 -Statutul elevilor – drepturi**, în aliniatul (1) se face vorbire de “Drepturile elevilor sunt fundamentate pe drepturile omului, luând în considerare Convenția Drepturilor Copilului, legislația în vigoare în România privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Convenția Europeană privind Drepturile Omului și Declarația Universală a Drepturilor Omului.”, iar în aliniatul (2)- “Elevii din învățământul de stat și particular se bucură de toate drepturile constituționale.”

Ori dreptul constituțional la viață, prin cunoaștere, implicat a regulilor de circulație, nu face parte din această înșiruire de convenții ?

Sau la noi declarațiile sunt suficiente, ținând locul obligațiilor legale pe care le are cadrul didactic, școala și ministerul de resort?

Același cinism îl regăsim și în **Art. 51 -Statutul elevilor – obligații**, aliniatul (3), litera c), când se face vorbire despre ce trebuie să cunoască și să respecte elevii, și anume: “regulile de circulație pe drumurile publice.” A cui este însă obligația de a-i învăța ? Cum poți să impui aceste obligații, când în cele peste 300 de pagini ale Proiectului “Codului Educației”, nu se face nicio referire la obligația MECI de a organiza, desfășura, prin programa de învățământ, ore de educație rutieră ?

Dezinteresul față de activitatea de educație rutieră se poate observa și din faptul că în **Art. 46 -Finanțarea învățământului preuniversitar de stat, Competențe partajate, litera i)**, se face o înșiruire a concursurilor pe obiecte de învățământ :

“ finanțarea privind organizarea pentru elevi, de concursuri pe obiecte de învățământ și pe meserii, tehnico-aplicative, științifice, de creație, concursuri și festivaluri cultural-artistice, campionate și concursuri sportive școlare, cu participare națională și internațională, precum și olimpiade naționale și internaționale pe obiecte de învățământ”, din care nu fac parte și cele de educație rutieră, cum era până acum.

În acest context, vă informăm, doamna ministru, că în urmă cu cinci ani, existau două concursuri pe teme de circulație pentru școlari : “Educația Rutieră – Educație pentru Viață, destinat copiilor din clasele I –IV și “Cea mai bună patrule școlară de circulație “, pentru clasele V- VIII, la care anual, la fazele naționale, luau parte 504 elevi. Astăzi a rămas un singur

concurs, un hibrid din cele două, numindu-se “Educația Rutieră – Educație pentru Viață”, la care participă numai 168 de elevi din clasele IV – VII.

De menționat că pe lângă MECI, care asigura cazarea în locațiile din subordinea sa și masa participanților, la finanțarea acestor concursuri se implicau material și poliția rutieră, instituțiile guvernamentale, organizațiile neguvernamentale, societățile de asigurare și reasigurare, precum și alți sponsori, pentru suplimentarea hranei, organizarea de excursii și activități cultural-educative pe perioada desfășurării fazelor naționale, precum și premiarea câștigătorilor.

Din nou, ca un paleativ pentru a nu-i “pierde” dintr-o formă organizată de educație rutieră pe elevii din clasele I-IV, a fost instituționalizat concursul național “Desenăm, ne jucăm, circulație-nvățăm”, care era susținut financiar în totalitate, prin Regulamentul de desfășurare a acestuia, de către Registrul Auto Român. Cu toate că implicarea Ministerului Educației consta numai în urmărirea modului de desfășurare a fazelor intermediare, clasă, școală, oraș, municipiu, județ și se îngrijea, prin inspectoratele școlare, ca desenele să ajungă la Palatul Copiilor din București, și acest concurs, e drept și prin neimplicarea celui de-al treilea partener, IGPR, prin institutul care deținea această linie de muncă, a fost scos din preocupările și activitățile educaționale cu tematică rutieră.

Departa de noi intenția de a face vreo ingerință în competențele și structurile aflate în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, ne întrebăm, totuși, cum este posibil ca Serviciul Național pentru Evaluarea Manualelor Școlare – instituție responsabilă cu aplicarea metodelor de evaluare a manualelor școlare să nu se sezizeze asupra faptului că din abecedarele și cărțile de citire pentru clasele I – IV, de ani buni de zile, a fost scos până și “Gigel” care povestea, simplu, pe înțelesul puiului de om cum traversa el strada corect, la culoarea verde a semaforului, pe “zebră” și numai după ce se asigura că nu vin mașini sau că se juca numai în locurile special amenajate, iar strada nu era derdeluș.

Și asta, în condițiile când nu există nici un manual de circulație pentru elevi pe ani de învățământ, cum existau înainte de 89, când ultimele manuale au fost tipărite în 1992.

În circulație și prevenirea implicării elevilor în accidente nu exista alternative, precum manualele. Este suficient ca din necunoaștere sau ignoranță, să greșești o singură dată.

Doamna ministru, considerăm că toate cele semnalate se pot rezolva în spiritul legilor în vigoare, prin competențele ministerului pe care-l conduceți le are, prin autoritatea profesională de care vă bucurați. Insistăm în a se ține cont de cele semnalate acum, când se mai poate îmbunătăți și corecta “Codul Educației”, a pune într-adevăr, nu numai declarativ, accentul pe inovarea metodelor de predare și învățare, eficacitatea educațională, managementul calității și evaluarea internă a calității. Și toate acestea să pornescă de la sintagma **“EDUCAȚIA ESTE ÎNSĂȘI VIAȚA!”**

În speranța ca acest demers va contribui la îmbunătățirea activității de educație rutieră în unitățile de învățământ în scopul prevenirii accidentelor de circulație în rândul minorilor, vă asigur, domna ministru, de toată disponibilitatea Asociației „Consiliul Național pentru Securitate Rutieră”, în susținerea realizării acestui deziderat major.

Cu deosebita considerare,

PREȘEDINTE,

G-ral.br.(r)

Avramescu Nicolae